

פרוטוקול מס' 15/ד'

מישיבת וועדת העבודה
מיום ג', י"ז בטבת תשי"ג - 11,1.55
(בשעה 18,00)

נ כ ח ד : חברי הוועדה:

ע. גוברין - היו"ר
ב. צ. הראל
ז. סברסקי
י. ריפתין
א. שוסטק

מזמנים:

מר רוזוליו - נציג שירות המדינה
מר פלמר (- מטעם נציבות שירות המדינה
מר אלובי (-
ד"ר נאמן - החשב הכללי
מר ויינש - מטעם משרד המזפטים,

ח ס ר ד : ה. ברגר
א. וילנסקה
פ. חמדאן
ח. למדן
ק. כהנא
א. סטופ
מ. קלפר
א. רימלס
ר. חרי
א. תבורי

סדר-היום: 1) המיך הדיון בהצעת חוק שירות המדינה
(גימלאות), תשי"ג-1953.

ע.ע.

היו"ר ע. גוברין:

פוחח את הישיבה.

מר ויינש:

ביקשו מטובי להביא הצעת נוסח מתוקן של סעיף 48, והרי הנוסח זאני מציע:

(1)

"(א) אדם שפרש ממסד מוכר ועבר, תוך זמן שנקבע בתקנות, לשירות המדינה, תיחשב עבודתו באוחו מוסד כשירות לצורך חוק זה ותקופת עבודתו במוסד הצורף, כולה או מקצתה, לתקופת עבודתו בשירות המדינה, בהתחשב עם כל טובת הנאה שרכש לרגל פרישתו מאוחו מוסד, הכל לפי כללים ותנאים שייקבעו בתקנות."

(ב) בסעיף זה "מוסד מוכר" פירושו -

מוסד, או ארגון או חלק מגוף כזה, שהממשלה אישרה אותו כמוסד מוכר לענין סעיף זה, באשר תפקידיו, כולם או מקצתם, הפכו לשירות מסירותי המדינה."

היו"ר ע. גוברין:

מכיון שהסעיפים 48, 49, 50, 51 ו-52 טעונים בירור בנוכחות כל חברי הוועדה, אני מציע לדלוג עליהם ולעבור לדיון בסעיף 53.

הוחלט לדלוג על הסעיפים 48, 49, 50, 51 ו-52.

סעיף 53:

בסעיף זה נקבע עונש לכל אדם, לא רק לבעלי זכויות לפי חוק זה,

מר ויינש:

לדעתי, העונש חמור מדי.

א. שוסטק:

האם הכוונה היא לכל ידיעה כוזבת, או ליש דרגות טובות?

י. ריפתין:

מה קובע החוק הפלילי לגבי מתן ידיעה כוזבת?

ז' טברסקי:

אם החוק הפלילי קובע עונש בעד מתן ידיעה כוזבת, לשם מה לקבוע זאת גם בחוק זה?

ב. צ. הראל:

המצב העובדתי הוא זה שבחוק הפלילי נקבעו כעבירות מתן ידיעות כוזבות

מר ויינש:

וקבלת כספים במרמה והענינים הנקבעו שם חמורים יותר מאשר בהצעת חוק זו, אולם התנאים הדרושים כדי להפעיל את החוק הפלילי אינם כוללים את כל המקרים שאנו רוצים לסנוע בחוק זה, המקרים המפורטים בסעיף 53(א) אינם מכוסים בחוק הפלילי. בכל חוק שאנו באים לתת לאדם זכות המוסחת על הצהרתיו, אין ברירה אלא להוסיף סעיף כזה.

אשר לסעיף-קטן (ב), החוק הפלילי דן על מקרים שאדם הוציא כספים במרמה וצריך להוכיח שהוא עשה זאת באופן פוזיטיבי, פה אנו שמים את הדגש על העלמת פרטים.

ע.ע.

הסעיף הזה בא לכחוח מקרים שאינם
 מכוונים ע"י החוק הפלילי, על מנת לאפשר הגנה מינימלית בפני שימוש
 לרעה. אוחה בעיה התעוררה גם בחוק הביטוח הלאומי וגם עם בקבע
 סעיף דומה,
 אני מציע לקבל את סעיף-קטן (א) כפי
 שהוא ובסעיף-קטן (ב) לקבוע קנס עד 1000 ל"י או מאסר עד שנה.

הוחלט לקבל את סעיף-קטן (א) כפי שהוא
 ובסעיף-קטן (ב) לקבוע עונש של
 מאסר עד שנה אחת או קנס עד 1000 ל"י.

סעיף 54:

כר פלטר:
 אלה הם החוקים שלפיהם שילמו פנסיות
 בחקופת ממשלת המנדאט. לפי הסכם עם
 ממשלת בריטניה, היא העבירה אלינו את הכספים הדרושים על-מנת שממשלת
 ישראל תשלם את הפנסיות. מחעוררת הסאלה: האם מותר לבטל את החוקים האלה
 כל זמן שאין לפנסיות אלו כיסוי בחוק שלנו?

ד"ר נאמן:
 לפי הסכם ישראלי-אנגלי, הממשלה קיבלה
 על עצמה את החלומים, וזה עונה על
 ביטול החוק.

טר ויינש:
 גישה המצוטנים - ואני חושב שזו גם
 העמדה הרשמית של ממשלה ישראל - היא כי
 אין בכדינת ישראל חוקף לרל אוחם החוקים שלפיהם ממשלת המנדאט החחיבה
 או שילמה פנסיות לפקידיה. הדעה היא שחוקים אלה בוטלו ע"י עצם הקמת
 המדינה, כי לו חוקים אלה היו בחוקף לא היה בכלל צורך בהטבת בין
 הממשלה לבין ממשלת בריטניה בענין זה, אלא כל אחד היה דורש ממשלת
 ישראל לשלם לו את המגיע. ממשלת בריטניה אף קיבלה את הדעה שחוקים אלה
 נותנים לזכאים את הזכות לדרוש את הפנסיה ממנה. אפילו אם במחוק את
 סעיף 54, לא ישתנה דבר. הסעיף בא רק כדי להרחיק ספק.

כר פלטר:
 בזמן המאורעות נהרגו פקידים ממשלה רבים,
 ולפי חוק הפנסיות 1944 שיתלמות עד היום
 פנסיות לאלמנות וליחוסים ע"י כדינת ישראל מכספים שהועברו ע"י ממשלת
 בריטניה, אם מבטלים את החוק הזה, האם פוגעים בזכאים לפיו, או לא?

היו"ר ע. גוברין:
 האם חוקים אלה קיימים עד עכשיו, או לא?

ע.ע.

מר ויינס:

לא, הדבר לא הוכרע סופית בבית המספט, אבל זוהי הדעה הכללית. חוקים אלה היו בתוקף עד שנת 1948, אחר-כך נקבע, כי במקום הפנסיונרים יקבלו את הפנסיה יחד עם ממשלת אנגליה, היא מעבירה את הכספים לממשלת-ישראל, אשר טשלת אותם לפנסיונרים. נרגע שהסכם עם ממשלת אנגליה יבוטל, אפילו אם לא נבטל את החוקים האלה, האנשים לא יקבלו את הפנסיה.

י. ריפתין:

על איזה סוגי אנשים חלים החוקים שהצעת החוק זאנו דניט בה אוטרת לבטלם?

מר ויינס:

המדובר הוא בשני סוגי אנשים: לגבי האנשים שרכזו זכויות עד ה-14 במאי 1948, אין כל ספק - והדבר נקבע ע"י בית המספט - שהממשלה לא רכשה את ההתחייבויות לגביהם, מתעוררת השאלה: מכיון שהחוקים האלה נשארו בספר החוקים שלנו, יכולים עובדי ממשלת הפנדאט לעבור בממשלת ישראל לאחר הקמת המדינה לתבוע זכויות לפי החוקים האלה, תביעות כאלו אינן מוצדקות, כי הפתרון לסוג אנשים אלה ניתן בחוק החדש.

סעיף 55:

היו"ר ע. גוברין:

כיו"ב-ראש הוועדה הבטחתי לטר סחר להזמין את המטה הארצי של המזטרה לישיבת הוועדה בקטר לסעיף זה וסעיפים אחרים, הם דורשים יעליהם לא יחול החוק הזה, אלא חוק הגימלאוח לאנשי צבא הקבע.

מר רוזוליו:

דרישות המטטרה בענין זה אינן חדשות, הן הונחו בזמנו לממשלה, אשר מצאה לנכון להכליל את הסוטרם והסוהרים בטעיף הפירושים בהגדרת הסונח "עובד" ולהוסיף את הסעיף הנותן לממשלה את האפשרות להחליט אם ובאיזה אופן תסנה את החוק הזה או חלק נטנו לגבי הסוטרם. אינני יודע אם יהיה זה נכון שהוועדה תטמע סטרד ממשלתי אשר אינו מסכים בענין זה למה שהממשלה החליטה.

היו"ר ע. גוברין:

אולם סעיף זה מוסר לממשלה את הסמכות להחליט כל מה שהיא רוצה בענין הסוטרם.

מר רוזוליו:

הממשלה יכולה להחליט בקטר לזוטרים והסוהרים רק שלוחה דברים: (1) שהחוק כולו חל עליהם; (2) שהחוק או חלק נטנו אינו חל עליהם, ואז חלה עליהם פקודת ממשלת הפנדאט; (3) היא יכולה לערוח קומבינציות בין יגבי החוקים ולהחליט לטלם לזוטרים והסוהרים פנסיות סוגדלות, עד כמה זאני יודע, הכוונה היא להבדיל בין יזירותים טונים של המטטרה. יזגט יזירותים שלטעטה אינם נבדלים מסירות רגיל של המדינה אולם יזגט יזירותים, ככו סטר הגבול, שהוא הרבה יוחר קרוב לצבא סטרד למטטרה. לכן שוטרת הממשלה לעצמה את הזכות לקבוע, כי מי שנהרג על הגבול, דינו כחייל; מי שעובד ביזרות רגיל של המטטרה, דינו כעובד מדינה.

היו"ר ע. גוברין:

הפנסיה של עובדי המדינה והפנסיה של אנשי צבא הקבע נקבעו בחוק, ואם הממשלה תרצה להכניס בהן זיבוי, יהיה עליה להביאו לאיזור הכנסת. לגבי הפנסיה של אנשי המטטרה, מציעים הממשלה החליט כפי רצונה.

ע.ע.

מר ויינס:

הסעיף הזה אינו מעמיד את השוטרים מחוץ לחוק. החוק המוצע חל גם על שוטרים וסוהרים, אולם הממשלה תהיה רשאית להחליט כי לגבי סוגים מסויינים של שוטרים יחולו בטקס הוראות חוק זה הוראות הכלולות בפקודה המיסרה ובפקודת בתי הסדר, והממשלה רשאית להגדיל את זיכורי התשלומים שנקבעו באותן פקודות. אפשר לקבוע שהחלטות אלו של הממשלה תהיינה טעונות אישור וועדת העבודה של הכנסת.

י. ריפתין:

במידה שאני מחרים, המיסרה איננה מעוניינת שילפגו אותה, למשל, בחוק נפגעי המיסרה החליטה הכנסת, למרות זאת במיסרה דרגות סיכון שונות, לכלול את כל השוטרים בקמיגוריה אחת.

אני רואה חשיבות בשמיעת נציגי המיסרה, ואני מציע לקבל את ההחלטה בקשר לסעיף זה לאחר שישמע את נציגי המטה הכללי של המיסרה.

מר סלמד:

פקודת המיסרה קובעת, מטעמי שמעט, תנאים שונים לגמרי מהתנאים שנקבעו לגבי עובדי המדינה בקשר למתן קביעות וכד', ואני חושב כי רצוי להמשיך במצב זה.

היו"ר ע. גוברין:

אני מבקש מר ויינס לברר אם טובנה הממשלה לקבל את הנוסח האומר, כי החלטת הממשלה שחוק זה לא יחול על סוג מסויים של שוטרים או סוהרים טעונה אישור וועדת העבודה של הכנסת.

אני מתנגד להצעת חבר-הכנסת ריפתין

להזמין את נציגי המיסרה.

י. ריפתין:

אם מר סחר פונה ליו"ר הוועדה בבקשה להתקבל בפני הוועדה, צריך לקבלו. אני, למשל, מעוניין ללמוד את גופי העניינים ולא רק את הצד החוקי.

מר ויינס:

לגבי הכבנה והשמעת במיסרה יש דמיון מסויים לצבא, והוועדה איננה צריכה ביוזמתה להרוס את הדרכים שלפיהן פונים למוסד צבאי כזה. לדעתי, הזמנה כזאת תעמיד את מפקד המיסרה בפני מצב עדין מאוד.

א. טוטסק:

אני הבינתי שאין אנו מזמינים את נציגי המיסרה מתוך יוזמתנו, אלא נענים לבקשתו להזמין.

היו"ר ע. גוברין:

האמת היא שאינני זוכר בדיוק נמרץ אם מר סחר אמר לי שהוא רוצה לדבר איתי כיו"ר הוועדה, או שהראו ביקש להזמין אותו לוועדה. אני מציע לתת לי כיו"ר הוועדה רשות להיפגש עם מר סחר ולברר את העניין, או שאציג את הבעיה בפני י"ר האוצר ואבקש ממנו לזכות אלינו אנשים מוסמכים כדי להסביר את הבעיה.